ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

«ΥΜΕΙΣ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ ΕΣΤΕ»

(Ἰωάννου ιε΄ 14)

«ΣΕΙΣ ΕΙΣΘΕ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
2007

Έκδοτική Παραγωγή
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Αριάνηπού 13-16, 116 36 Άθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.aptalofos.gr • e-mail: info@aptalofos.gr

«Ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε»

(Ἰωάννου ιε΄ 14)

«Σεῖς εἶσθε φίλοι μου»

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Οἱ Ἱεροί Εὐαγγελιστές μᾶς παρέδωσαν μεταξύ ἄλλων τρεῖς βασικές ὁμιλίες τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ πρώτη εἶναι ἡ ἐπί τοῦ Ὄρους ὁμιλία, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στά 5, 6, καί 7 κεφάλαια τοῦ κατά Ματθαῖον Εὐαγγελίου. **Περιέχει τούς νόμους τῆς βασιλείας Του.** Ἐλέχθη στήν ἔναρξη τῆς δημόσιας δράσεως καί τοῦ κηρύγματος τοῦ Κυρίου μας.

Ἡ δεύτερη εἶναι ἡ ἐπί τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στά 24 καί 25 κεφάλαια τοῦ κατά Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Ἐλέχθη μετά τήν θριαμβευτική εἴσοδο στά Ἱεροσόλυμα καί τήν δημόσια σύγκρουση στό Ναό μέ τήν θρησκευτική καί πνευματική ἡγεσία τῶν Ἰουδαίων. **Ἔχει ἔντονο ἐσχατολογικό χαρακτήρα.** Ἐλέχθη στό τέλος τῆς δημοσίας δράσεώς Του.

Ἡ τρίτη εἶναι ἡ ὁμιλία στό ἀνώγειο. Ἀναφέρεται ἀπό τόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη στά κεφάλαια 13-16 τοῦ Εὐαγγελίου του. Περιέχει τόν πνευματικό ἀποχαιρετισμό τοῦ Κυρίου καί τίς ὑποθῆκες Του στούς μαθητές Του. Ἐλέχθη στό τέλος τῆς ἐπίγειας ζωῆς Του.

Μελετώντας τίς τρεῖς αὐτές ὁμιλίες διαπιστώνουμε, ὅτι στήν πρώτη ἡ λέξη πού ἐπαναλαμβάνει ὁ Κύριος εἶναι τό *«Μακάριος»*, στήν δεύτερη ἡ λέξη *«ἀγρυπνεῖτε»* καί στήν τρίτη ἡ λέξη *«φίλοι μου»*.

Ἄς ἀνέβουμε στόν πνευματικό χῶρο τοῦ ἀνώγειου γιά νά ἀκούσουμε τήν ὁμιλία Του πρός τούς φίλους Του γιά νά μάθουμε καί νά ζήσουμε τούς ὅρους τῆς ὑπέροχης καί ἔξοχης αὐτῆς φιλίας. **Νά γίνουμε φίλοι τοῦ Χριστοῦ**, ὅπως ὁ Ἀβραάμ, γιά τόν ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Ἀδελφόθεος Ἰάκωβος ὅτι *«ἐκλήθη φίλος τοῦ Θεοῦ»* (Ἰακώβου β΄ 23). Ὁ Πρόδρομος ἐπίσης ἀπεκλήθη *«φίλος τοῦ Νυμφίου»* (Ἰωάννου γ΄ 29). Ὁ Λάζαρος ὁμοίως (Ἰωάννου ια΄ 11).

Ὁ Κύριος μᾶς θεωρεῖ φίλους Του.

Στό κέντρο αὐτῆς τῆς ὁμιλίας εἶπε αὐτούς τούς λόγους: *«Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν*

μένῃ, ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ ὑμῖν. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» (Ἰωάννου ιε΄ 11-17)

Δηλαδή: «*Σᾶς εἶπα αὐτά, ὥστε ἡ χαρά ἡ δική μου νά εἶναι μέσα σας, κι ἡ χαρά σας νά εἶναι ὁλοκληρωμένη. Αὐτή εἶναι ἡ δική μου ἐντολή: νά ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τόν ἄλλον, ὅπως ἐγώ σᾶς ἀγάπησα. Κανείς δέν ἔχει μεγαλύτερη ἀγάπη ἀπό ἐκεῖνον πού θυσιάζει τή ζωή του γιά χάρη τῶν φίλων του. Ἐσεῖς, εἶστε φίλοι μου, ἄν κάνετε αὐτά πού σᾶς παραγγέλλω ἐγώ. Δέ σᾶς ὀνομάζω πιά δούλους, γιατί ὁ δοῦλος δέν ξέρει τί κάνει ὁ κύριός του. Ἐσᾶς ὅμως σᾶς ὀνόμασα φίλους, γιατί σᾶς ἔκανα γνωστά ὅλα ὅσα ἄκουσα ἀπό τόν Πατέρα μου. Δέ μέ διαλέξατε ἐσεῖς, ἀλλά ἐγώ σᾶς διάλεξα καί σᾶς ὅρισα νά πᾶτε καί νά καρποφορήσετε, κι ὁ καρπός σας νά εἶναι μόνιμος. Ὥστε, ὅ,τι ζητήσετε ἀπό τόν Πατέρα, στό ὄνομά μου νά σᾶς τό δώσει. Αὐτή τήν ἐντολή σᾶς δίδω: νά ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τόν ἄλλον».*

1) Ἐάν θεραπεύουμε ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν μας.

Στό ἀνώγειο ὁ Κύριος ἔδωσε ἕνα παράδειγμα καί ἐποπτικό μάθημα μέ τό πλύσιμο τῶν ποδιῶν τῶν μαθητῶν Του. Νίπτω πόδες στή χριστιανική ζωή καί εὐαγγελική γλώσσα σημαίνει θεραπεύω ἀνάγκες. Ἀπό τόν ἄμβωνα μέχρι τήν περιποίηση τοῦ κατάκοιτου ἀδελφοῦ. Γίνεται στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μέ τό πνεῦμα τῆς ταπεινώσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀπό τούς φίλους τοῦ Χριστοῦ. Ἐξαιτίας τῆς φιλίας Του. *«Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;*

ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε» (Ἰωάννου ιγ΄ 12-15).

Δηλαδή: «*Ὅταν τούς ἔπλυνε τά πόδια, φόρεσε τό ἱμάτιό του, πῆρε πάλι τή θέση του στό τραπέζι καί τούς εἶπε: Καταλαβαίνετε τί ἔκανα σ' ἐσᾶς; Ἐσεῖς μέ φωνάζετε Διδάσκαλε καί Κύριε, καί σωστά τό λέτε, γιατί εἶμαι. Ἄν, λοιπόν, ἐγώ ὁ Κύριος κι ὁ Διδάσκαλος σᾶς ἔπλυνα τά πόδια, ἔχετε κι ἐσεῖς τήν ὑποχρέωση νά πλένετε ὁ ἕνας τά πόδια τοῦ ἄλλου. Σᾶς ἔδωσα τό παράδειγμα, γιά νά κάνετε κι ἐσεῖς ὅπως ἔκανα κι ἐγώ».*

2) Ἐάν ἐφαρμόζουμε -ποιοῦμε- αὐτά πού γνωρίζουμε ἀπό τήν διδασκαλία.

Εἶπε· «*ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά*» (Ἰωάννου ιγ΄ 16-17).

Δηλαδή: «*Σᾶς βεβαιώνω πώς δέν ὑπάρχει δοῦλος ἀνώτερος ἀπό τόν κύριό του, οὔτε ἀπεσταλμένος ἀνώτερος ἀπό ἐκεῖνον πού τόν ἔστειλε. Ἐάν τά μάθατε αὐτά, θά εἶστε μακάριοι ἄν τά ἐφαρμόζετε».*

Τό μεγάλο μας πρόβλημα. Εἴμαστε γίγαντες στή γνώση καί νάνοι στή πράξη. Γνωρίζουμε, ἀλλά δέν πράττουμε.

Ἄς προσέξουμε τί γράφει στήν ἀρχή τῶν «Πράξεων» ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς. «*Τὸν μὲν πρῶτον λόγον*

ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν» (Πράξεις α΄ 1).

Δηλαδή: «*Στό πρῶτο μου βιβλίο, Θεόφιλε, διηγήθηκα ὅλα ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἔκανε καί δίδαξε*».

Πρῶτον ἀναφέρει τό «*ποιεῖν*» καί μετά τό «*διδάσκειν*».

Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι θρησκεία γνώσεων, ἀλλά στάδιο ἀγώνων, μαρτύρων καί ἀθλητῶν.

Εὔχομαι νά πράττουμε ὅλα, ὅσα διδάσκουμε. Νά μή ἀκυρώνουμε μέ τήν ζωή μας αὐτά πού διδάσκουμε.

Διότι ὑπάρχει καί ὁ πνευματικός κίνδυνος τῆς ἀπειλῆς «*ὁ γνοὺς καὶ μὴ ποιήσας, δαρήσεται πολλάς*» (Λουκᾶ ιβ΄ 47).

3) Ἐάν τηροῦμε τίς ἐντολές Του.

«*Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε*» (Ἰωάννου ιδ΄ 14).

Ἂς ἐμβαθύνουμε στό νόημα αὐτοῦ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου μας μέ τήν βοήθεια μιᾶς ἄλλης πρακτικῆς, ἑνός ἄλλου παραδείγματος. Ἕνας ἄνθρωπος δέν ἀγαπᾶ τά λουλούδια. Ὅμως ἕνας φίλος του τοῦ ἄφησε ἐπειδή θά ἔφευγε σέ ταξίδι μιά ἀγαπημένη γλάστρα νά τήν ποτίζει μέχρι νά γυρίσει. Ποτίζει τήν γλάστρα, τήν προσέχει καί τήν περιποιεῖται, ἄν καί δέν ἀγαπᾶ τά λουλούδια, γιά χάρη τοῦ φίλου του.

Αὐτό σημαίνει, ὅτι ἔστω καί ἄν δέν καταλαβαίνουμε ἐν τούτοις τηροῦμε τίς ἐντολές Του, ἐπειδή εἴμαστε φίλοι Του.

Μ' αὐτό τόν τρόπο ἀποδεικνύουμε καί ἐπιβεβαιώνουμε ὅτι ἀγαπᾶμε τόν Κυριό μας.

«ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε, ἐάν ποιῆτε ὅσα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰωάννου ιε΄ 14).

4) Ἐάν ἀγαπᾶμε τούς λόγους Του.

Εἶπε· *«ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός»* (Ἰωάννου ιδ΄ 24).

Ἐξομολογεῖται ὁ Ψαλμωδός:

«Πόσο ἀγαπῶ τόν νόμο σου. Ὅλη τήν ἡμέρα εἶναι αὐτός ὁ στοχασμός μου εἶναι αὐτή ἡ μελέτη μου» (Ψαλμός ριθ΄ στ. 97).

Ἐμεῖς;

Μᾶς ὁμιλεῖ ὁ Φίλος μας, μᾶς βεβαιώνει, μᾶς ὑπόσχεται, μᾶς ἐξηγεῖ, μᾶς παρηγορεῖ.

Ἐμεῖς ἀναζητᾶμε αὐτή τήν ἐπικοινωνία μέ τόν Φίλο μας; Μελετᾶμε; Ἀγαπᾶμε; Τηροῦμε τόν λόγο Του;

5) Ἐάν εἴμαστε ἑνωμένοι μαζί Του.

Διαβάζουμε στά ὀκτώ πρῶτα ἐδάφια τοῦ δεκάτου πέμπτου κεφαλαίου τοῦ κατά Ἰωάννην Εὐαγγελίου λόγους τοῦ Κυρίου μας: *«Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς*

ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί» (Ἰωάννου ιε΄ 1-8).

Δηλαδή: *«Ἐγώ εἶμαι τό ἀληθινό κλῆμα, κι ὁ πατέρας μου εἶναι ὁ ἀμπελουργός. Κάθε κληματόβεργα πάνω μου πού δέν κάνει καρπό τήν κόβει. Καί κάθε κληματόβεργα πού κάνει καρπό τήν κλαδεύει, γιά νά καρποφορήσει περισσότερο. Ἐσεῖς εἶστε κιόλας κλαδεμένοι καί καθαροί ἐξαιτίας ὅσων σᾶς ἐδίδαξα. Μείνετε ἑνωμένοι μαζί μου. Τότε θά εἶμαι κι ἐγώ ἑνωμένος μαζί σας. Ὅπως ἡ κληματόβεργα δέν μπορεῖ νά καρποφορήσει ἀπό μόνη της, ἄν δέν εἶναι ἑνωμένη μέ τό κλῆμα, τό ἴδιο κι ἐσεῖς ἄν δέν μείνετε ἑνωμένοι μαζί μου. Ἐγώ εἶμαι τό κλῆμα, ἐσεῖς οἱ κληματόβεργες. Ἐκεῖνος πού μένει ἑνωμένος μαζί μου κι ἐγώ μαζί του, αὐτός κάνει ἄφθονο καρπό, γιατί χωρίς ἐμένα δέν μπορεῖτε τίποτε νά κάνετε. Ἄν κάποιος δέν μένει ἑνωμένος μαζί μου, θά τόν πετάξουν ἔξω σάν τήν κληματόβεργα, καί θά ξεραθεῖ. Τίς βέργες αὐτές τίς μαζεύουν, τίς ρίχνουν στή φωτιά, καί καίγονται. Ἄν μείνετε ἑνωμένοι μαζί μου κι ἄν τά λόγια μου μείνουν ζωντανά μέσα σας, ὅ,τι θελήσετε ζητῆστε το καί θά σᾶς δοθεῖ. Μέ αὐτόν τόν τρόπο φανερώνεται ἡ δόξα τοῦ Πατέρα μου: ὅταν ἐσεῖς κάνετε ἄφθονο καρπό κι ἀποδειχθεῖτε ἔτσι μαθητές μου».*

Μέ τήν εἰκόνα αὐτή ὁ Κύριος τονίζει τήν ἀλήθεια, ὅτι πρέπει νά εἴμαστε ἑνωμένοι ὀργανικά μαζί Του ὡς φίλοι Του.

Ἡ ποιότητα καί ὁ χαρακτήρας αὐτῆς τῆς ἑνώσεως ἀρχίζει μέ τήν ταυτότητα τοῦ θελήματος ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διά τῶν Μυστηρίων καί τελειοῦται ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ *«σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις»* (Ἐφεσίους γ΄ 18).

6) Ἐάν μένουμε μέχρι τέλους στήν ἀγάπη αὐτή καί δέν τήν διακόπτουμε.

Εἶπε *«ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ»* (Ἰωάννη ιε΄ 10).

Ὑπάρχει ἕνας κίνδυνος, ἡ φιλία μας νά διακοπεῖ, ἡ ἀγάπη μας νά μειωθεῖ. Ἀγαπᾶμε ἀνθρώπινα. Κουραζόμαστε. Λέμε *«φτάνει πιά. Δέν ἀντέχω ἄλλο»*.

Ὁ ὑπέροχος Φίλος μας ὅμως δέν ἀγαπάει ἀνθρώπινα, ἀγαπᾶ θεϊκά.

Μᾶς τό παραδίδει, τό μαρτυρεῖ, ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης: *«Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς»* (Ἰωάννου ιγ΄ 1).

Αὐτό σημαίνει μένω ἐν τῇ ἀγάπῃ μέχρι τέλους.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξυμνεῖ αὐτή τήν πιστότητα καί παραμονή στήν ἀγάπη μέ τούς ἑξῆς λόγους του: *«Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνα-*

τος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα, οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Ρωμαίους η΄ 35-39).

Δηλαδή: *«Τί, λοιπόν, μπορεῖ νά μᾶς χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ γιά μᾶς; Μήπως τά παθήματα, οἱ στενοχώριες, οἱ διωγμοί, ἡ πείνα, ἡ γύμνια, οἱ κίνδυνοι ἤ ὁ μαρτυρικός θάνατος; Σύμφωνα μέ τήν Γραφή: γιά σένα πεθαίνουμε ὅλη τήν ἡμέρα. Μᾶς μεταχειρίζονται σάν πρόβατα πού τά πᾶνε γιά σφαγή. Ἐμεῖς ὅμως ὑπερνικοῦμε μέσα ἀπό ὅλες τίς δυσκολίες μέ τή βοήθεια τοῦ Χριστοῦ πού μᾶς ἀγάπησε. Κι εἶμαι πραγματικά βέβαιος πώς οὔτε θάνατος οὔτε ζωή οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἄλλες οὐράνιες δυνάμεις οὔτε παρόντα οὔτε μέλλοντα οὔτε κάτι ἄλλο εἴτε στόν οὐρανό εἴτε στόν ἅδη οὔτε κανένα ἄλλο δημιούργημα θά μπορέσουν ποτέ νά μᾶς χωρίσουν ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά μᾶς, ὅπως φανερώθηκε στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας».*

Ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος

IV. *«Παρακαλῶ ὑμᾶς, μή εὔνοια ἄκαιρος γένησθέ μοι. Ἄφετέ με θηρίων εἶναι βοράν, δι' ὧν ἔστιν Θεοῦ ἐπιτυχεῖν. Σῖτός εἰμι Θεοῦ, καί δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὑρεθῶ τοῦ Χριστοῦ...*

V. *Ὀναίμην τῶν θηρίων τῶν ἐμοί ἡτοιμασμένων, καὶ εὔχομαι σύντομά μοι εὑρεθῆναι ἅ καὶ κολακεύσω, συντόμως με καταφαγεῖν, οὐχ ὥσπερ τινῶν δειλαινόμενα οὐχ ἥψαντο. Κἄν αὐτά δέ ἑκόντα μή θελήσῃ, ἐγώ προσβιάσομαι. Συγνώμην μοι ἔχετε... μηδέν με ζηλώσαι τῶν ὁρατῶν καί ἀοράτων, ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω.*

Πῦρ καί σταυρός, θηρίων τε συστάσεις, ἀνατομαί, διαιρέσεις, σκορπισμοί ὀστέων, συγκοπή μελῶν, ἀλεσμοί ὅλου τοῦ σώματος, κακαί κολάσεις τοῦ διαβόλου ἐπ' ἐμέ ἐρχέσθωσαν, μόνον ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτύχω.

VI. *Οὐδέν μοι ὠφελήσει τά τερπνά τοῦ κόσμου, οὐδέ αἱ βασιλεῖαι τοῦ αἰῶνος τούτου· καλόν μοι ἀποθανεῖν διά Χριστόν Ἰησοῦν ἤ βασιλεύειν τῶν περάτων τῆς γῆς... Ἐκεῖνον ζητῶ, τόν ὑπέρ ἡμῶν ἀποθανόντα· ἐκεῖνον θέλω, τόν δι' ἡμᾶς ἀναστάντα. Συγγνωτέ μοι, ἀδελφοί, μή ἐμποδίσητέ μοι ζῆσαι. Μή θελήσητέ με ἀποθανεῖν· τοῦ Θεοῦ θέλοντά εἶναι, κόσμῳ μὴ χαρίσησθε μηδὲ ὕλῃ ἐξαπατήσετε. Ἄφετέ με καθαρόν φῶς λαβεῖν. Ἐκεῖ παραγενόμενος, ἄνθρωπος ἔσομαι»* (Ἰγνατίου Θεοφόρου, Ἐπιστολή πρός Ρωμαίους, Β.Ε.Π.Ε.Σ. 2, § IV-VI 275-276).

Μετάφρασι: *«Σᾶς παρακαλῶ, νά μή δείξετε ἄκαιρα τά εὐνοϊκά γιά μένα αἰσθήματά σας. Ἀφῆστε με νά εἶμαι τροφή τῶν θηρίων, μέ τήν βοήθεια τῶν ὁποίων εἶναι δυνατόν νά ἐπιτύχω τήν συνάντηση μέ τόν Θεό. Εἶμαι σιτάρι τοῦ Θεοῦ καί μέ τά δόντια τῶν θηρίων ἀλέθωμαι, γιά νά εὑρεθῶ καθαρός ἄρτος τοῦ Χριστοῦ... Εἴθε νά χαρῶ τά θηρία, πού ἔχουν ἑτοιμασθεῖ γιά μένα, τά ὁποῖα σύντομα νά εὑρεθοῦν κοντά μου, τά ὁποῖα καί θά κολακεύσω, νά μέ καταφάγουν σύντομα, γιά νά μή συμβεῖ καί σέ μένα ὅ,τι συνέβη σέ μερικούς, τούς ὁποίους δέν ἄγγισαν ἀπό δειλία. Καί ἐάν αὐτά δέν θέλουν, ἐγώ θά τά ἀναγκάσω. Παρακαλῶ νά μέ συγχωρήσετε· ἐγώ γνωρίζω τί εἶναι συμφέρον σ' ἐμέ· εἴθε τίποτε νά μή προσπαθήσω μέ ζῆλο νά ἀποκτήσω ἀπό τά ὁρατά καί τά ἀόρατα, γιά νά ἐπιτύχω μόνο τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ φωτιά καί ὁ σταυρός καί οἱ συ-*

ναντήσεις τῶν θηρίων, οἱ διαμελισμοί, διαχωρισμοί, οἱ διασκορπισμοί τῶν ὀστῶν, οἱ κατατμήσεις τῶν μελῶν, τά ἀλέσματα (ἡ συντριβή) ὁλόκληρου τοῦ σώματος, οἱ κακές κολάσεις τοῦ διαβόλου ἄς ἔλθουν ἐναντίον μου, μόνο καί μόνο, γιά νά συναντήσω τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Σέ τίποτε δέν θά μέ ὠφελήσουν τά τερπνά πράγματα τοῦ κόσμου, οὔτε οἱ βασιλεῖες τοῦ αἰώνα αὐτοῦ· εἶναι καλό γιά μένα νά ἀποθάνω πρός χάρη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ παρά νά εἶμαι βασιλέας τῆς γῆς. Ζητῶ Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε γιά μᾶς· θέλω ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἀναστήθηκε γιά μᾶς· νά μέ συγχωρῆτε, ἀδελφοί, νά μή μέ ἐμποδίσετε νά φθάσω στήν ζωή. Νά μή θελήσετε νά ἀποθάνω. Μή προσφέρετε στόν κόσμο ἐμένα, ὁ ὁποῖος θέλω νά ἀνήκω στόν Θεό, οὔτε νά μέ ἐξαπατήσετε μέ ὑλικές ἀπολαύσεις. Ἀφῆστε με νά λάβω καθαρό φῶς. Ὅταν φθάσω ἐκεῖ, θά εἶμαι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

7) Ἐάν ἀγαπᾶμε ἀλλήλους.

«Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς» (Ἰωάννου ιε΄ 12).

Ὁ Κύριος ζητεῖ νά εἴμαστε φίλοι καί μέ Ἐκεῖνον καί μέ ὅλους τούς δικούς Του φίλους.

Τό φοβερό ἐνδεχόμενο εἶναι νά μήν ὑπάρχει ἀγάπη μεταξύ τῶν δικῶν Του. Νά εἶναι ὑποτονική, ψυχρή, ἐθιμοτυπική.

Ἂς προσέξουμε καί τούς ἄλλους λόγους.

«Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ

ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς» (Ἰωάννου ιζ΄ 25-26).

Δηλαδή: *«Δικαιοκρίτη Πατέρα, ὁ κόσμος δέ σέ γνώρισε. ἐνῶ ἐγώ σέ γνώρισα, κι αὐτοί ἀναγνώρισαν πώς μ' ἔστειλες ἐσύ. Τούς ἔμαθα ποιός εἶσαι καί θά συνεχίσω νά τούς τό μαθαίνω, ὥστε νά εἶναι μέσα τους ἡ ἀγάπη μέ τήν ὁποία μέ ἀγάπησες, ὅπως κι ἐγώ θά εἶμαι μαζί τους».*

Σχόλιο

Ἡ γνῶσι αὐξάνει, δένει τήν ἀγάπη.

8) Ἡ φιλία -ἡ ἀγάπη- ὁδηγεῖ στήν ἑνότητα. Ἑνωμένοι μοιραζόμαστε τήν δόξα τοῦ θεοῦ.

Ὁ Κύριος στήν Ἀρχιερατική προσευχή Του πολλές φορές ἀναφέρθηκε στήν ἑνότητά Του μέ τόν Πατέρα καί τούς μαθητές Του πού εἶναι ἑνότητα καί τῶν μαθητῶν μεταξύ τους.

«Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἓν ὦσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας» (Ἰωάννου ιζ΄ 20-23).

Δηλαδή: *«Προσεύχομαι ὄχι μόνο γι αὐτούς ἀλλά καί γιά ἐκείνους πού μέ τό κήρυγμα αὐτῶν θά πιστεύουν σ' ἐμένα, ὥστε νά εἶναι ὅλοι ἕνα, ὅπως ἐσύ, Πατέρα,*

εἶσαι ἑνωμένος μ' ἐμένα κι ἐγώ μ' ἐσένα· νά εἶναι κι αὐτοί ἑνωμένοι μ' ἐμᾶς, κι ἔτσι ὁ κόσμος νά πιστέψει ὅτι μ' ἔστειλες ἐσύ. Κι ἐγώ τήν δόξα πού μοῦ ἔδωσες τήν ἔδωσα σ' αὐτούς, γιά νά εἶναι ἕνα μεταξύ τους, ὅπως ἐμεῖς εἴμαστε ἕνα. Ἐγώ ἑνωμένος μαζί τους κι ἐσύ ἑνωμένος μαζί μου, ὥστε ν' ἀποτελοῦν μιά τέλεια ἑνότητα, κι ἔτσι ὁ κόσμος νά τό καταλαβαίνει ὅτι μ' ἔστειλες ἐσύ κι ὅτι τούς ἀγάπησες ὅπως ἀγάπησες ἐμένα».

Συμπέρασμα.

Εἴμαστε φίλοι τοῦ Χριστοῦ, ἐάν

- ✔ νίπτουμε ἀλλήλων τούς πόδας
- ✔ πράττουμε αὐτά πού μᾶς ἐδίδαξε ὁ Χριστός
- ✔ τηροῦμε τίς ἐντολές Του
- ✔ μένουμε ἑνωμένοι μαζί Του
- ✔ παραμένουμε στήν ἀγάπη
- ✔ ἀγαπᾶμε τούς ἀδελφούς μας
- ✔ τηροῦμε τήν ἑνότητα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Χ Ο Ρ Η Γ Ι Α

ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΕΓΧΟΥ & ΠΡΟΛΗΨΗΣ
ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ (ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ.)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ &
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ